

1739
זר.

מדינת ישראל
הכנסת

פרוטוקול 34/3

מישיבת הוועדה לשירותים ציבוריים שהתקיימה
ביום ב' יד' באלול תשי"ג (25.8.53)
בשעה 8.30

נוכחיה:

- א. אלטמן - יו"ר
- ג. טברסקי
- ש. כפרית
- ד. נצר

מזמנים:

- ש. י. רוזנברג - סגן שר הסעד
- י. בראור - היועץ המשפטי של משרד הסעד
- י. כהן - קצין המבחן - איזור ירושלים.
- הגב' ורסטר - קצינת מבחן.
- הגב' רחה פרייאר.

דרג-היום:

(א) המסך סיכום מסקנות הוועדה
על תכנית הריאורגניזציה של משרד הסעד.

(ב) הילדה חנה גבאי.

היו"ר א. אלטמן:

קודם-כל ברצוני להביא לתשומת לב הוועדה
כי למרות העובדה שמוזכרות הכנסת היססה לטים על שלחן הכנסת את מסקנות
ועדתנו ביחס לאישפוז חולי טחפת - עתה זאת.

ג. טברסקי:

מה ביחס למסקנות הוועדה על תכנית
הריאורגניזציה של משרד הסעד?

היו"ר א. אלטמן:

לאחר שנוציה זאת מתחת ידינו נחליט על כך.
אנו היום נסכם את מסקנות הוועדה בקשר
לתכנית הריאורגניזציה של משרד הסעד. ברצוני להביא בפני הוועדה את הצעת
תיקוני לא לתוכן הדברים אשר נאמרו כי אם לסגנונם.

(הוועדה דנה בסגנון מסקנותיה על תכנית הריאורגניזציה
של משרד הסעד. נוסח סופי ר"ב פרוטוקול מס' 34.)

ד. נצר:

מאחר שסגן שר הסעד עומד לנסוע אני
מציעה להזמין על-מנת שיתחוו דעתו
בקשר למסקנות. רצוי בוודאי להביא בפניו נוסח סופי אולם מספר סעיפים
דורשים דיון עמוק יותר וסיקול רחב.

היו"ר א. אלטמן:

(קודא את חוות דעת הוועדה על תכנית
הריאורגניזציה - נוסח בלתי סופי.)

ועדת הסירותים הציבוריים,
25.8.53

זו.

ט.י. רוזנברג - סגן טר הסעד: לסעיף 1. אני מתפלא כי הוועדה לא לקחה בחשבון עוד גורם חשוב מאד - הסינויים בעבודה הסוציאלית וההתקדמות בה הנובעים מתוך התקדמות במדע העבודה הסוציאלית בכלל.

ד. נצר: ביחס לזה נאמר עוד משהו בהמשך הדברים.

היו"ר א. אלטמן: מה דעת טר רוזנברג ביחס לסעיף 7 שכונתו העיקרית לציין את הצורך בהקמת מועצה סוציאלית ארצית אשר תיצור קשר ביחס לצרכים הסוניים?

ט.י. רוזנברג - סגן טר הסעד: המועצה הסוציאלית כבר מונתה והדבר נרשם ברטומות.

ד. נצר: אם כבר מונה הרכבה האיסוי רצוני להעיר מספר הערות לתיקון הרכבה.

היו"ר א. אלטמן: מה דעת סגן הטר ביחס לסעיף 5: "אין בתכנית הנ"ל הדגשה מספקת לפעולתו ותפקידו של העובד הסוציאלי המקצועי, וכו'".

ט.י. רוזנברג: לפני שאעיר הערותי לסעיף זה הייתי מעוניין לסמוע את הניסוחים שעליהם התבססה הוועדה בנוסחה זאת.

ג. טברסקי: הוועדה דנה בכמה מישיבותיה בתוכנית הריאורגניזציה של משרד הסעד, ראתה בה גם את החיוב וגם את השלילה. חרות דעת הוועדה מצטמצמת מאד במספר נקודות בלבד שהן במסגרת התכנית. מה הם נימוקנו? בדרך כלל ידוע, כי במשרדי סירותים כגון: בריאות, סעד וחינוך ההדגשה העיקרית היא על העובד המקצועי ולא יסועד, למשל, כי בעניני משרד בריאות לא יהיה רופא מנהל המשרד, או בעניני חינוך לא יהיה המנהל איש מתנך. על-כן, מתוך מציאות מסויימת במשרד הסעד, הנובעת מזמנים קודמים, התהווה מצב כזה שחשבנו לנכון, כוועדה ציבורית, להדגיש חסרון זה וזאת אנו אומרים בגלוי. אנו רואים חשיבות מרובה בהתפתחות המקצוע בארץ כזניע להתרחבות הסירותים הציבוריים. יש לחפש את האנשים המקצועיים המתאימים למטרה זו ואם אינם נמצאים בארץ יש להביאם מארץ-לארץ ובכל מחיר.

ד. נצר: ברצוני להוסיף כי כולנו הדגשנו עקרון זה בדיוני הוועד ה, אמרנו זאת גם באוני אנשי משרד הסעד ואנו חוזרים ומדגישים זאת בחוות דעת הוועדה בצורה מאד חיובית וטקטית, אנו מדגישים את הצורך בהעלאת הסירות הציבורי לרמה מקצועית באותה, שאנו רואים בה אחד התפקידים החשובים להתרחבות הסירותים הציבוריים.

ט.י. רוזנברג: אני מצטרף לכוונת הוועדה בסעיף זה, אולם יש לדעת צורך בהבהרת יתר כי בהתאם לנוסח הנוכחי מתקבל רושם אחר לגמרי.

ביחס לזה אני עומד מיום הנכנסתי למשרד להזמין סוציולוג בעל ידיעות על-מנת לערוך חקר, חקר עניני הנוער המרוע והעזוב, השפעת קבוצת הגלויים במדינה על מצב הילדים בארץ וכו' אולם אינני מצליח בכך מפני שנוב קטור הדבר במטבע חוץ וכו'. כמו"כ ביקשתי ממוסדות אר"ם, מ"יוניסוף", בהתאם לסעיף 4, לשלוח לנו אדם למטרה זו, אף הצעתי יהודי אחד, פרופסור באוניברסיטת בני-יורק, אשר נשלח לעמ מבליטור לפני כ-10 שנים בתור מומחה ונבחר על-ידי ראש עיריית בני-יורק ליו"ר הוועדה למציאת הסיבות הגורמות להתבגרות בין הכושים

זו.

והלבנים מצד אחד והיהודים והנוצרים מצד שני. יהודי זה אף התמנה לפני כחמש שנים על-ידי עיריית ניו-יורק ליו"ר הוועדה לבעיית עזובת הילדים בעיר ניו-יורק. השבתי על-כן, סוציולוג זה אשר עיריית קולומביה אף הדפיסה ספר שלו, ימצא מתאים לבעיותיננו אבל, אני חוזר ואומר בגלוי: מומחים יט ואין דביוזים.

ברצוני להצטרף לכור נת סעיף זה אולם בטיבוי נוסח, כי הרוסס המתקבל הוא כאילו יט כאן ביקורת לגבי פלוני או אלמוני העומד בראש מדור או מחלקה מסויימת במשרד הסעד שעד שנת 1954 היה מתאים ומכאן ואילך אינו מתאים. עלינו להתחשב גם במסירותם ונטיונת הרב ופעילותם במשך שנים כה רבות.

אני מציע על-כן לוועדה לנסח מחדש את הסעיף, להוסיף או לגרוע, ולהבהיר את הכוונה של צירוף מומחים יועצים. לא הייתי אומר "אין הדגשה" - הדגשה ישנה, ובכל תוקף. יט להדגיש כי הוועדה ממליצה על צירוף מומחים בתור יועצים (איננו יכולים להכניס לתקן של ראשי מחלקות אם איננו מפקחים אתריים) ועל הזמנת מומחים - לא לזמן קצר - ביחוד לענייני חקר החטובים מאד לסירות הסוציאלי.

ג. טברסקי:

הדגטנו, כי ישנה מציאות קדומת לגבי משרד זה אולם אין זאת אומרת שהיא צריכה להיטאר לנצח. כל אחד יכול למצוא מקומו תחת השמים, ויחד עם זאת יט לחתור לדבר גדול יותר של העמדת הסירות הסוציאלי על המקום הראוי לו, על כך לחמנו הרבה שנים ויט להמשיך בזה.

ד"ר רוזנברג אמר שאנו זקוקים, למשל, ליועצים טבחון לתקן ענייני נוער ועבריינות, והרי בטסת זה ערך מוסד סולד חקר גדול וחשוב בכלל, לטי עניות דעתי, צריך החוקר להיות בן-הארץ. למה זקוק כרגע משרד הסעד? משרד הסעד זקוק, לדעתי, לתיכנון, ביצוע, קשירתם בין המרכז והסדה, להכוונת עובדות. ישנם כמה וכמה דברים אשר נראים לי כרגע הרבה יותר נחוצים להרמת מצב מק צועט של הגורמים המדועזעים, יט צורך לקיים את האופרט גם מבפנים, יט צורך לתת תכנית גדולה יותר, יט צורך בעתון מקצועי אשר יהיה אוטוריטה גדולה לעובדת הסוציאלי, היה צריכה להרגיש טעומדת לצדה אוטוריטה חשובה וגדולה היודעת את המקצוע, אחרת לא תהיה התקדמות, עם כל הערכתי לכל מי טעוסק בזה. אנשים אלה חסרים לנו היום במשרד הסעד וזאת אנו צריכים להדגיש.

ט. י. רוזנברג:

לזאת אני מסכים אלא טיט למצוא נוסח אשר יבהיר זאת יותר. הייתי מציע

למחוק את הריטא של הסעיף "אין בתכנית הנחיל הדגשה טספקת לפעולתו ותפקידו של העובד הסוציאלי המקצועי" ולהטמיר את הסיפא בלבד. אני עומד על כך מסוים שהרוסס הראשון המתקבל הוא שאם עומד פלוני בראש אגף הרי עומד הוא לא מפני שאי-אפשר להוציאו אלא מתוך אי-איכפתיות מצדנו. אם נקבל את הסעיף בטלמותו פירוש הדבר טעלי לומר לפלוני: אתה אינך מתאים, ולהכניס אלמוני במקומו. ומכיוון שגם הגבי טברסקי וגם אנו מחפשים דרך אשר לא תפגע הרי השארת הסיפא בלבד אינה פוגעת במה שקיים ועל אף זאת מציינת את הצורך בתיקון הדבריים.

ט. כפרית:

זאת נקודה טיט לדון בה אם אפשר בתנאינו לסנות את המצב או לומר - נגמר.

ג. טברסקי:

אנו רוצים את הדבריה בעינינו טקוהות ומי טקרוב לזה צריך להתריע על כך. למשרד

עצמו זה יביא אך תועלת.

ט. י. רוזנברג - סגן טר הסעד:

לי כטגן טר הסעד זה בוודאי יביא תועלת, אולם בזמן עבודתי במשרד זה למדתי כי יט לקחת בחשבון גם בעיות אישיות קיימות.

זר.

לכן אני כל-כך דואג לרישא הזאת שבחינת ימיה יאמרו. בהודמנות זו בוצרני להזכיר לחברי הוועדה את דברי חברת-הכנסת פרסיץ, שאני מאד מעריך אותה, בוויכוח על תקציב משרד הסעד. מה אמרה אז? - עובדות הסעד יושבות בקפה ולא עובדות הכסף וכך על עובדה זו הסתמכה בדיון על התקציב. נכון שבכנסת נאמרים דברים רבים ואין זאת חוות דעת הוועדה, ועל-כן מבקש את הוועדה, שעבודת משרד הסעד מוכרה לה, לשקול היטב בדבר הכנסת הרישא בסעיף זה.

בקשר למועצה הסוציאלית הגענו כבר, כפי שאמרתי, לשלב זה. לא מינינו אף אחד מחברי הכנסת למועצה מסוג שבענין זה התעוררה בעיה אם בכלל למנות חברי כנסת. למעשה מונתה למועצה חברת כנסת אחת, מטעם ארגון נשים כלליות - הגב' פרסיץ, דבר שהפריע במקצת מסוג שהיתה נטיה לא לתת אופי פוליטי לכל הדבר, אף על פי שהצטרפו על כך מסוג שדווקא בין חברי הכנסת ישנם אנשים המכירים את הבעיות טוב יותר מאנשי צבור אחרים. השבנו שאם ניכנס למינוי חברי כנסת למועצה נתקל במעיה קשה. בכל זאת מלכנה ההנהלה להביא את הענין להכרעת ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת ובאם תחליט הוועדה על מינוי חברי כנסת למועצה נקבל זאת, אולם בתנאי פשוט אחד - שהבחירה תיערך על-ידי הוועדה או שתוצע לנו רשימה ומתוכה ייבחרו החברים.

היו"ר א. אלטמן:

בקשר לדברי ד"ר רוזנברג על השתתפות חברי הכנסת במועצה הסוציאלית ברצוני להביא לידיעתו, כי הוקמה, או הולכת ומוקמת עתה על-ידי משרד הבריאות, מועצה רפואית ארצית המועמדת על בסיס מקצועי ובכל זאת הכניסו לתקן שני חברי כנסת.

ש.י. רוזנברג - סגן שר הסעד: אין על כך חילוקי דעות. אם הוועדה רוצה בכך - אנו מוכנים, אלא שלא רצינו מצדנו למנות את האנשים.

מבקש את שר בראור בהודמנות זו לספר

על מצב המועצה הסוציאלית.

מר בר-אור:

כרגע אני מברר עם המועצה תומנה על-ידי הוועדה השר אשר תפורסם בילקוט הפרסומים או שנצטרך להביא חוק מיוחד לכך על-מנת להלביט ענין זה לבוש חוקי. אנו יכולים למנות לעת-עתה ועדה גדולה, ועדה מייצגת למשרד ואם במסך הזמן יימצא צורך בכניס את מטרת עבודתה לחוק זה או אחר. על-כל-פנים המסגרת כבר מוכנה ויכולה לפעול לפני ראש השנה.

ד. בצר:

אף על פי שלא ניסחנו בדיוק חוות דעת הוועדה ביחס למועצה סוציאלית נאמר מה הרקע אשר מחייב הקמת במה ציבורית כזאת ומה תפקידיה. נוסף לזאת אני מצטרפת למחייבים באות כח של שני חברי-כנסת מטעם הוועדה למועצה. על שמות הנציגים תחליט הוועדה ובאם יסתנה הרכבה ישתנו בוודאי גם שמות נציגיה.

אשר לדברי שר בראור - אני מכירה שלוש מועצות: א) מועצת החינוך; ב) מועצת הבריאות; ג) מועצה סוציאלית. המועצה הראשונה כלולה בחוק, המועצה השניה אינה כלולה בחוק. אני חושבת על כך שגם את המועצה הסוציאלית אפשר להרכיב בעקבות מועצת הבריאות ואז ימנעו כל עיכובים.

ש.י. רוזנברג - סגן שר הסעד: אני מודה לחברי הוועדה. שנה טובה. (יעזב את הישיבה)

היו"ר א. אלטמן:

אני מציע להפסיק עתה את הישיבה, מאחר שוועדת החוץ והבטחון מתכנסת בשעה 10 לדון על הצעתי לסדר-היום שהועברה אליה ממליאת הכנסת; אני מציע לקבוע את המסך הישיבה לאחר-הצהרים, היום.

זו.

ה ו ח ל ט : א

לקיים את המטח הישיבה, כטעל
סדר-היום הנושאים הבאים, בטעה
: 18.00

- (1) סיום ניסוח תורת דעת הוועדה
בטאלת הריאורגניזציה של מטרד
הסעד.
- (2) קביעת נציגי הוועדה למועצת
הבריאות והמועצה הסוציאלית.
- (3) כפר הנוער "בן-טמן".

(היו"ר עוזב את הישיבה)

ב. פקטת הילדה חנה גבאי

ד. נצח מ"מ היו"ר:

למוזמנים ברצוני להגיד, כי יו"ר הוועדה
התנצל שמוכרח היה ללכת ועל-כן הוטל על
חלק מחברי הוועדה לשמוע מה בפיתכם בענין אשר פניתם לוועדה.

מר ברזר:

בענין הנידון נמצאים כאן מר יונה כהן
קצין המבחן האיזורי (ירושלים) וקצינת
המבחן הגב' ורשנר. הוזמן גם מנהל שירות המבחן - מר אפרים טילנא -
אולט, כפי הורעתי, כבר הבקר לחברי הוועדה, הוא שוכב חולה ומתנצל על
אי-יכולתו לבוא מפני שהרופא צירף עליו לשכב כמה ימים.

מכיון שאני עומד בדרך כלל על ענינים
פורמליים, ברצוני לשאול שאלה את הגב' פראייר; בענין זה שעליו
מבקשת הוועדה לדון עמנו, קדם מ"מ בלתי ישיב בינינו לבין הגב' פראייר
באמצעות עו"ד וינוגרד. מ"מ זה לא נשא פרי כן שהצדדים לא הגיעו לידי
הסכמה הדדית. לאחרונה, שמעתי מפי עו"ד וינוגרד כי יצטרך לנקוט אמצעים
משפטיים, זאת זכותו, אבל כל עוד תדון הוועדה בדברים שלא כפוסק אחרון
ויהיה עלינו להגן על עמדת המשלה בפני בית-דין מוסמך - לא נוכל לדון
כאן ולמסור לפרוטוקול דברים אשר יכולים לשמש עזר לצד אחד או שני.
אם הגב' פראייר מוכנה לבוא לוועדה ולתת בידיה את הסמכות לחסל את הבעיה,
כפוסקת אחרונה, ותהיה התוצאה אשר תהיה, אנו מוכנים לדון לגוף הענין
עד סופו; אם לא - לא נוכל לעשות זאת בצל משפט.

ד. נצח מ"מ היו"ר:

חברי הוועדה אינם יודעים בדיוק על מה
המדובר, על-כן, לאחר שלקחתי דברי מר
ברזר בחשבון, הייתי מבקשת בכמה מלים להבהיר את עצם הנושא,
אשר התגלגל אלינו בצורת מכתב ללא הסבר ואנו הסכמנו להיכנס לזה.

ט. כפודית:

אני חושבת, כי צדק מר ברזר באמרו כי
יכנס לענין בתנאי שוועדה זו תשמט הבמה
אשר תקבע לאחרונה ומסקנותיה תהיינה מחייבות ללא התערבות של אישיות
משפטית אחרת. כי כאשר נמצא הענין בין משרד הסעד וגופים אחרים מיותר
לנו להיכנס, כוועדה ציבורית, לשמיעת הענין והוצאת מסקנות שעה שנמצא
הענין בטיפול אחר.

ד. נצח מ"מ היו"ר:

אבקט את הגב' פראייר, לצור הדברים שנאמרו,
לומר מה בפיה.

הגב' פראייר:

לאחר הילופי דברים קשים שהיו קודם
ביני לבין אנשי שירות המבחן, ללא התערבות
גוף אחר, ראיתי צורך לנקוט בצעדים משפטיים ופניתי לעו"ד וינוגרד
בבקשה, כפי שידוע למר ברזר, ששירות המבחן יכתוב לי באופן אישי (ולא
ביקסתי פרסום בעתון) מכתב התנצלות על סילוף, שאני קוראת לו בלטרן

זו.

פשוטה - שקרים, אשר נתפרסמו בעתון תחילה בסילופים ואחר-כך בהטפה עשיתי זאת לא מפני שנפגעת בגבי, אלא מרוב טראיטי בזה פגיעה קשה בכבוד משרד ממלתי שלא רציתי להסלים עמה. במקום להתנצל - היה מ"מ ממוטק.

ד. נצר טייט היו"ר:

אבקש את הגב' פראייר, מאחר שאין אני נכנסים לעצם הענין, להביע את דעתה אם היא בעד כך שהענין הנידון ימצא פתרונו באינסטנציה מטפטית.

הגב' פראייר:

לא עשיתי שום צעד מטפטי מח כי קרבת זאת.

מר בראור:

אני מצטער לומר כי תשובה זו אינה מספקת אותנו. ידוע לנו שעדיין לא ננקטו צעדים מטפטיים - לא קיבלנו תביעה לבית-המטפט - אבל אני חושב שהוועדה תייבת לבקש מאת הגב' פראייר הודעה פשוטה, אם היא במסך הדיון בוועדה זו, או אחרי הדיון, תבקש להביא את הענין בכל זאת לבית-מטפט - כי אז לא נוכל להדיין כך. אם תצהיר הגב' פראייר בפני הוועדה שהיא רואה בפורם זה פורם סופי אזי נוכל להיכנס לדיון.

ג. טברסקי:

רצוני לשאול שאלה אחת את הגב' פראייר בטרם ניכנס לדיון: מהי מטרת הפגיטה הזאת בעינייה?

הגב' פראייר:

אני סבורה כי צר יכה להיות הטובה קפדנית על עבודת שירות המבחן בירושלים, טיפולו באנשים, ועל מעמד המוטרי של העומדים בראש השירות הזה. מאחר שעלה בדעתי, כי אפשר בדרך פרלמנטרית, אולי באופן יעיל יותר מאשר על-ידי מטפט, להגיע לזה - הלכתי בדרך זו ופניתי לכנסת.

ד. נצר טייט היו"ר:

נכנסנו לענין זה ביחס לאיזו נערה בטם חנה גבאי ובטום אופן לא בענין טהעמידה הגב' פראייר: עבודת שירות המבחן במשרד הסעד בירושלים. אין זה מתפקידנו ולזה לא ניכנס. אנו נדון בנושא גם כן רק לאחר שהגב' פראייר תודיע לנו כי זו חבטה המכרעת ועל סמך זה יבוטלו כל התביעות האחרות.

הגב' פראייר:

אינני עומדת על-כך כי זו חבמה היחידה. במדינה יש עוד אינסטנציות אשר יטפטו מקרה זה בילדה אשר ירדה לדרך לא רצויה, לפי דעתי, ובהתאם להוכחות, עקב הטיפול הבלתי נכון של שירות המבחן בירושלים. אם הכוונה היא לדרך כאן רק ביחס לילדה, אם יש עוד אפשרות לתקן לגביה - נדמה לי שאוותר על-כך כי המטרה היא אחרת: לוותר על הטיפול של שירות המבחן. טיפול המורכב מטלבים שונים ובכל טלב מטלבו כשלונות ניכרים. אינני חושבת כי קציני המבחן באו כדי להודות בכך, הם באו על-סנת לכסות על כל הכשלונות בפומבי מבלי להתחשב עם האמת.

ד. נצר טייט היו"ר:

אני רואה כי מטרת הגב' פראייר אינה לבירור הענין בהתאם לעובדות, אלא ביתם לטיפול שירות המבחן בירושלים. על-כן אינני יכולה לנהל את הישיבה אלא לאחר התייעצות.

(חברי הוועדה יוצאים להתייעצות)

ד. נצר טייט היו"ר:

לאחר התייעצות החלטנו לטמוע את הגב' פראייר ואת אנטי משרד הסעד. אשר למסקנות הוועדה בנושא הנדון, אם בכלל יוציא מסקנות, נודיעכם.

הגב' פראייר:

ברצוני לפנות אל חברי הוועדה ולגלגל בפניהם מחדש את הפרטה הנראית כיום באור אחר, מאחר שהוטמטו מספר דברים בפנייתי הראשונה לכנסת, ועל כך אני מוכנה להגיש מחדש בכתב את בקשתי.

זו.

אשר לעצם הדברים, (תאריכים מדוייקים אוכל להמציא לחברי הוועדה) עד כמה שזכרוני אינו מטעני, היה זה אחרי ה-11 באפריל, כשבוע לאחר שהודעתי לירות המבחן על נערה אשר לנה בבית המדרגות של ביתי מאחר שאמה מסרבת לקבלה לביתה ואז מצאה מקלט זמני אצלנו, נענתי על-ידי יירות המבחן, לאחר שצלצלתי אליהם ולא נשאלתי כל שאלות, כי אין זה מקרה הקטור לירות המבחן וכל עליל לפנות ללשכה הסוציאלית של העיריה. פניתי ללשכה הסוציאלית של העיריה והם הבטיחו לספל בילדה. עד אז נמצאה הילדה בביתנו (כמה זמן בדיוק-אוכל למסור לחברי הוועדה) ואטנט הרגשתי בה כמה סימנים חולניים (היא בת 15). עברו שבוע, שבועיים ומהלשכה הסוציאלית לא בא איש לראותה. שבועיים, בערך, לאחר פנייתי הראשונה פניתי לראש העיר וביקשתי את התערבותו. ראש העיר דאג לכך שבטלחה עובדת סוציאלית עם מזכירה והן בדקו את הפרטים - והלכו. טוב עברו שבועות. פניתי שנית אל ראש העיר והלה אמר כי אפנה לרב פרוט היושב בראש הוועדה הסוציאלית של העיריה. פניתי אליו ונענתי כי פנה באותו יום אל הלשכה הסוציאלית וכי היוויר של הלשכה דוחה כל התערבות בענין שהוא בטיפול. איש לא הופיע גם הלאה ואחרי טלפונים רבים מצדי הופיעה טוב עובדת סוציאלית אחרת והסבירה לי כי הענין שייך למחלקה אחרת של הלשכה ועל-כן יש לרשום מחדש את הפרטים - ורשמה תאריכים מסויימים וכו'. ומאז טוב עמד הענין תלוי באויר. טוב צילצלתי יום יום עד שהוזמנה הנערה לשם, ומאחר שעבודה היתה טענת המטפחה נגדה - ביקשה עבודה. היות והם ראו את רגליה הפגומות אמרו כי קודם עליה להביא פתק מרופא רגליה חולות ואחר-כך תלכנה אתה לנוער העובד. הפיתקא הזו פירושה כי אין להציע לה עבודה מסק בית. כאשר באה אלי הילדה ואמרה כי במקום טיפול ברגליים עליה לבקש פתק מהרופא שהן חולות, פניתי למנהלת הלשכה טלפונים - ומאחר שזו לא באה לטלפון מסרתי לה את דברי. לאחר זמן רב באה טוב עובדת סוציאלית מהלשכה וביקשה לראות את הילדה, שלא היתה בבית לדברי, מכיון שלא הייתי מעונינת כבר בטגיסות אלה שכתוצאה מהן היתה הילדה קרובה ליאוש. אז הגיע מכתב מאת הלשכה הסוציאלית שאני מנעתי מהילדה לבוא אתם בקטרים. על כך עניתי להם (את חילופי המכתבים אוכל להמציא לכם). בינתיים פניתי טוב לירות המבחן ושוב נענתי שאין זה מקרה להם. הלכתי למר ברנאר אשר טמע את הפרטים וקבע שזה מוכרח להיות בטיפול יירות המבחן לפי סעיף מסויים. אינני יודעת אם מר ברנאר הספיע על יירות המבחן או שהם עצמם קבעו והזמינו את הילדה לבוא בפני שופט הנוער להגנה. מאז עברו טוב שבועות, הילדה היתה אצלנו בטלה מעבודה ומלימודים, עד שעשיתי את טביתת הטבת, שגם כן לא הועילה, אלא בלחץ הפרסום בעתונות באה תשובה מטטרד הסער כי התחילו בהכנות למספט של שופט הנוער.

ד. נצר מיט היוויר:

מי פירסם זאת בעתון?

הגב' פראייר: היה פירסום - לא אוכל להעיד על כך - אשר כתוצאה ממנו חלה תזוזה בענין.

הילדה עטרה בפני שופט הנוער ועד אז הייתי בקטרים עם קצינת המבחן והיה מוסכם בינינו לשתף פעולה בכמה דברים. אני הייתי בדעה שילדה זו זקוקה לבית, לעבודה וללימודים. ברצוני להדגיש, כי עד המטפט טידרה קצינת המבחן את הנערה פעמיים: פעם, בגן ילדים - ובגלוי אגיד שזה היה על-חשבונני, אני מילמתי לה את משכורתה כי דרשתי עבודה עבורה. הילדה הצליחה עם מאד אולם מפני שקצינת המבחן דרשה מסגרת דתית הוצאה משם ונטארה טוב בביתי. אני דרשתי כי תוצא מביתנו כי היה זה כבר מן הנסבע במשך זמן רב כל כך להחזיק את הילדה אשר ישנה במיטתי. ומכיון שהייתי זקוקה למיטתי דרשתי לתת לה מסגרת. בבתית. בפעם השניה, הובאה הילדה לבית אחר, היא היתה במסגרת משפחתית וטיפול בילדים. המטפחה היתה מרוצה מאד ואף הילדה היתה מאושרת, לא תיכף בהתחלה, אבל הסתרסה עם והצליחה בעבודתה. כאשר הגיע מועד המטפט ונעטו הבדיקות הפסיכיות פסקה קצינת המבחן מהילדה אינה צריכה לעבוד עם ילדים, אולם לעבודה אחרת לא הועברה.

ברצוני לציין כי במסך שהות הילדה אצלי טילמתי עבורה את השלום ועוריה (אינני רוצה לעורר רושם שאני דורת פיצויים) הם לא דאגו ללימודים ומטום כך הכנסתיה לבית-ספר ערב אשר בו למדה ועור אחד מטום לא יכולתי לדאוג ליותר מזה, מה שהם לא עשו כלל.

על מהלך המספט לא ידעתי הרבה אלא ממקור שני שני בלבד ולא את פסק הדין. הידיעה שקיבלתי מפיה של קצינת המבחן היתה מעורפלת למדי. ברצוני לציין, כי לאחר המפט הביע לי שופט הנוער את תודתו והוקרתו על אשר גרמתי לזאת. אחרי המפט הועברה הילדה למסגרת של בחורות עולות דתיות, בחורות מבוגרות, שיש להן דרכים והסקפות מלהן. כל הסביבה הזו היתה זרה לילדה ומטום כך ביקשה להתרחק, לכבס את בגדיה בביתי - ועשתה זאת חדשים אחדים מטום בהיתה לה הסתייגות מטויימת לגבי הבחורות המבוגרות האלה. כפי שצינתי הילדה היא בת 15, תמימה, צנועה, אולי מופרעת אבל לא נתנה טום סימנים שלמים. עכטיו - הולכת הנערה בטלה, התחילה לחשוב על המלות, התחברה עם בחורות וכל הכסף טיש לה ואין לה מוציאה למלות, אף רימתה את קצינת המבחן. על-ידי זה טיפחה לי, הוצאתי אותה, והיה אטור לה לבוא אלינו אלא בנכחי התגיד לקצינת המבחן את כל האמת. מאז אינה באה עוד, אני רואה אותה עם בחורים, אינה במסגרת ביבתית, אינה עובדת, אינה לוטדת, אינה מקבלת טיפול פסיכי, וטיפול ברגליה החולות. האם כזה צריך להיות טיפול לזרות המבחן, האם חכמה גדולה לראות שהילדה דורסת כל אלה? - זאת פרטה אחת.

אטר לפירטום בעתון - היה זה בלי ידיעתי, והדבר נעשה על-ידי אחד הקצינים הגבוהים של המטרה טידידו סיפר לו על המקרה, במסיבה פרטית, והוא טלה עתונאי מטרת. אני נתתי לו, כטובן, את כל שנתבקטתי והפירטום היה עובדתי לגמרי. כתגובה על כך באה הנהלת טירות המבחן, נדמה לי שהיה זה בטם מר מילוא, אבל אינני רוצה להגיד שהיה זה רק בטמו, ופירטמו (2 עתונים לועזיים קיבלו זאת) דברים טכורנתם היתה לכסות את הכסלונות של טירות המבחן, כמלון מוטרי וכסלון מעטי, ולא נרתעו מלהטמיץ אותי ולציין שאני גרמתי להחרמת היחסים. על-כך ביקטתי כי יחזרו מדבריהם. תחילה דרשתי בטומבי, אולם אחר-כך כדי לא לעשות פירטום רב לדבר, ביקטתי דרך מטומה יותר להכיר בכסלונות ולא לכסות עליהם. דרשתי בעיקר לתת את הנוטפות הדרושות לקציני המבחן ואת ההטומה הקפדנית לטירות המבחן ופעולתו.

טר ברטור:

לא ארויב את הדיבור על הצד השיפולי; אני מניח שהוועדה תרצה לטמוע את דברי העובדים הטוציאליים הטוטטכים כאן ועל-כן אעמוד בקיצור על טלבי השיפול.

לראטונה טפעתי את הענין בערך בחודט אפריל, טעה טהגבי פראייר צלצלה למטדי וביקטה ראיון. הסכמתי - והיא הופיכה וטיפחה לי על נערה אטר גרה בביתה, בקטמון, נערה טומקרת אטר טצאה אותה טתגלגלת על טדרנות ביתה בלילה. הסיפור אטר סיפחה לי הגבי פראייר היה סיפור על נערה טיפוטית הזקוקה להגנה והטומה בטובן טעיף 16 טל פקודת העברינים הצעירים. כן סיפחה לי הגבי פראייר, כי היתה בקטר עם הלטכה הטוציאלית של העיריה בטטך זמן טמוטך, ללא הואיל, ולכן דרשה להפעיל את טנגנון המבחן כדי לעזור לילדה כדרוט. גיטתי להתקטר עם טר יונה כהן, היושב בטניכט, אטר לא היה אותה טעה בטטרד אך טכיון טלא דציתי לטלטל את הגבי פראייר מניית למטדי ביקטתי קצינ מבחן אטר טנמצא אותה טעה בטטרד והטלפון הועבר לגבי ורטנר. כעבור חמיטה דגעיים הופיעה בטטדי וביקטתי מהגבי פראייר לחזור על פרטי המקרה בנוכחותה. טפענו טוב את הסיפור וטוב אמרתי, כי לפי דעתי יש כאן לכאורה מקום להביא נערה זו בטני טומט הנוער על-מנת טיטפל בענין בהתאם לטעיף 16 טל הפקודה, כטובן לטחר להעובדות יוכחו, כי עד טאין טברדים היטב אין להביא את הדבר בטני בית-המטפט בגלל העמים טובנים. על-כך, לטרות טאינני טטומה על הטירות, אבל היה כטובן צורך לעשות טהו, ביקטתי באופן מיוחד מהגבי ורטנר, טכיון מהגבי פראייר היתה טוכנה להעמיד לרטונר מנייט טתוייטים לאימות העובדות, להביא ענין זה בטני טומט הנוער בטותו יוט.

זו.

וכן בעטת הגבי ורשבר, ללא הוראות מהממונה עליה, ולפני שיתבאר אחר-כך גם למרות הוראות נגדיות שמר כהן יעמוד עליהן, הבלית הנערה בשני שופט הנוער עוד באותו יום. שולח שופט הנוער, ששליש הורגים לי לאין לי כל ויכוח אליהם, דחה בקשה זו במסרו: תחזירו את הנערה לבית-המספט באותו רגע שתקרתם בהבר. כל זמן שאין הרבו במצב בטיק אינני רוצה שיהיה לדון בזה. ושלח את העדים וקציני המבחן. שמו התנהלה הקירה נוספת ונעשה מה שצריך היה להיצטרף, ואני נרמט כי בסוף דבר הרבה העניין לבית-המספט לנוער והוצא מסק-דין ארוך ומנומק היטב ביום 26.6.53, לפיו הורשדה הנערה בהסבתו כל פקיד המבחן באיזור ירושלים, בהתאם לסעיף 16(2)(ד) לקליטת עוביינים צעירים.

ברצוני לצטט ברגע זה מספר סקוקים מספט דין זה על-מנת להבהיר צד זה של העניין. אם רצו בה של הורשדה בכך אוכל להמציא מספר העתקים מספיק של פסק הדין.

(קורא את פסק-הדין)

בסוף דבר קובע שרשפט הנוער, כי קיימת מרידות רבה בין חנה ומשפחתה, וכי הילדה סטונה מרידות נוספת לרגל הפירסום הרב, לדעתו - הרב מדי, אשר ניתן לסררת היחסים של משפחת גבי לגבי הילדה. למעשה, היו כאן לא פחות מספר שלוחה פירסומים: א) סביתת השבת במסרדי שירות המבחן של הגבי פראייר ובנה סנתהרסם לעתונות; ב) הגבתנו על כך ו-ג) חוזר מסר נרמט בטטנסיל, ונשלח ל-גבי ממשפחת גבאי, אינני יודע לכמה עשרות אנשים, בו הם ששלימים את הגבי פראייר בהחרפת היחסים, בהוצאת המשפחה, וכו'.

כן קובע שרשפט שחנה היא בננה ילדה סופרעת הפרעה נפשית המתבטאת בעיקר בהתנהגותה לגבי המשפחה, אולם יעם כל זאת עלי לקבוע שלא סוכנעתי כלל וכלל שמשפחת גבאי והתאכזרה לגבי חנה. דרכי השיפול בנערה הם לא אותם דר כי השיפול להם היא זקוקה. ברצוני לציין כי ילדה זו גילתה בימי צעירותה הפרעות רציניות ביותר, ולאור העובדה כי אביה מת לפני 7 שנים התגוררה בבית היתומות בירושלים.

עלי לקבוע כי מבחינה משפטית - ורק כאן אני מוסמך לתוות דעתי לוועדה - עשה שירות המבחן את שלו, אם כי בדרך שאיננו נוהג בה וקיבל על כך נזיפה מבית-המספט.

בקטר למירסום סביתת-השבת אני חוטב שזוהי סתם סליצה, כי סביתת-שבת במסרד מסלתי אינה סביתת שבת בסובנה הרגיל אלא השגת גבול שיש בה מסום עבירה פלילית די חמורה.

אני מבקט מהוועדה לא לראות דבריה אלה בתסימות המופרזת. מסרד הטעו מכחיס בוודאות את כוונותיה הטובות של הגבי פראייר מן הרגע הראסון עד האחרון, ולגבי דיננו אין הגבי פראייר תופעה חדשה בטרה העבודה הסוציאלית. אני נרמט בספרעות המפורזים על סיתוף פעולה בין ספעלי ושיירות המבחן במדינה, ואם מסרנו חזרי סביתת-השבת לא ניתן פירסום מכוון, ואף ספענו היום בוועדה אסמטס היתה כאן כוונה, כנראה הכוונה היתה טובה ואינני חוטב שהגבי פראייר רוצה להספיץ את העבודה הסוציאלית לנוער אלא רצתה לעשות דבר בהפעלים אלתי כסרלים ואם מסרנו בתגובה על כך כן מה מסרנו - ויש גידי השתק מצוייק מזה - הדי עטינו זאת ל-ס עטיית אותו דבר טבו הגבי פראייר עצמה מעונינת. רצינו להראות לציבור מה תפקידו של השירות, מה הוא חייב ובאיזה דרכים הוא מבקט להטיג את מסרתו. אנו סברנו וטוברים היום שבסילופים על דרכי העבודה הזאת ועל אופן פעולתה אל אנטי השירות לא המסלה יכולה להיות מעונינת ופתות מכולם הגבי פראייר עצמה והבאנו דבריה אלה על תיקונם.

ועדת המידות והמאזניים, 25.2.53

ז.ו.

מתוך דברי פרקליטם של הגבי פראייר
המלונגה הלא-על כך בגירסו אשר נסרנו ללשכת העמדות הממשלתית היה
שום הטלת דו"ח בה ובטענות, שראינו בה החרפת בלתי נמוצה, מיותרת
ובלתי מוציאה וגם מניקה בין הצורה לבין משמעותה. - אני סובר שפטק-
הדין הוכיח עד כמה היה צורך בזה. אגב, פירטום זה צעיה אנדי שהגיע
אורו חוזר משפחתי, מטעם משפחת גבאי, ליריעת כל המעורבים והבלתי
מערבים במדינה.

בהודעותיו זר ברצוני להביא ליריעת הודעות
העתק מכתב גמר נעלה אלי ואל מר יונה כהן משירות המבחן, אשר את תכנו
פירטנו.

(קורא את העתק המכתב שנשלח לגבי פראייר על-ידי העירייה
מיום 12 למאי 1953.)

הגבי פראייר:

בה לקרוא גם את תשובתי.

מר בראור:

לא קיבלתי העתק. בהפך לב הילתי קורא זאת.
את הנאמר במכתב היה יכול קצין המבחן
ברודאי להניח, הוא אינו חייב להקור את הגבי ברדה אם היא שומאית
לחתימה זו או אחרת.

ברצוני לקרוא מכתב ברוך גמר נעלה

על-ידי המנהל הכללי של המסוד, מר בר-טלע - והוחזר אלינו על-ידי הרמ"ד
אל הגבי פראייר.

(קורא את המכתב מ-5.6.53)

במכתב קודם אל הגבי פראייר כתב מר

בר-טלע: (קורא).

לזאת קיבלנו את תשובת הגבי פראייר

מיום 22.6.53. (קורא את תוכן המכתב).

ד. נצר מיט הייזר:

האם דו"ח מר כהן להוטיף?

מר כהן:

לפני באמסוד חומר עובדתי ברצוני להזכיר
לדולי שהיה לעובדות בלא שנוכחי שלא
נעדיך בכון את הדבר בזה לא נשמע לזוי זה. אני מתכוון להעלבות
אישיות בהן היה מלוח המזים מהתחלתו עד סופו. אינני מודע שזה
הפורט לחזור על הליים שנאמרו, דברי ההעלבה נאמרו לא רק בפומן אישי,
הם נאמרו במירסומת רבה. מכתבים הועברו לזר המספחים; היועץ המספסי
של מדינת-ישראל, היועץ הממשל של סדר הסעד. במחד המכתבים המכוון
לשותם הגורמים נאמר בצורת שיום, כלי הילדה תורה לרירה הפרטית ביום
ז' אההטט מחד שהיא לא סודרה. העובדות אשר אזכיר כאן, צריכות לדעת
את הרקע בכללו, אפטיי שהן כסלעצמן מדברות.

הגבי פראייר אמרת כי נצלצול הראורן

אמרה לי שהילוח לבה במוץ. זה ידעה קצת מרובה, אבל זה כבין מטפסי

אשר לגבינו קובע טעיה 16 (ב) (קורא את תוכן הטעיה). האיבטורטאיה

המטעית היא אם אמר להוכיח שהילדה לבה במוץ ומאחר שהדבר לא הוברר

לי בטלפון ומאחר שכל מניה לפי טעיה 16 מופנית על-ידי המחלקה הסוציאלית

ואנו מקבלים מן העירייה הקירה סוציאלית מפורשת מאד ועל סמך הקירה זר

בתוספת האלטה אנן מביאים את העניין בפני בית-המספסי. מאחר שבענין זה

לא קיבלתי הקירה כזאת, הצעתי לגבי פראייר - אם בכלל יש להיכנס לעניין

זה - כי תכנה לעירייה היות והעירייה היא הכתובה הראשונה לכל בעיה

סוציאלית. על אלצול שני לא ידוע לי. אני רק זוכר כי ביום שפנתה

הגבי פראייר לסר בראור הייתי באומחה ורק באמצעות מר בראור שמעתי על

המכן הפרטה, וכשמעתי זאת היה זה ביום המספסי, באחרים, כאשר העדים

כבר הוזמנו, לדעתי בדרך לא נכונה כלל, באופן בהפך, ואז כבר לא עיכבתי

ועדת השירותים הציבוריים,
25.8.53

זר.

אנו מבצעים בקשר עם אחיה, אשר לפי
החלטת הוועדה הוא האפוטרופוס ובטינוף

הגב' ורסבר:

פעולה החליטים על כל דבר.

מסק הדין של הוועדה, כפי שבאר לי, קבע
לפי החלטות של המלצותיו של שירות

הגב' פראייר:

המבחן הן מסולפות, לדעתי.

יודע קצין המבחן ויודעים האם האנשים
כי בטרם לקחנו את הילדה לביתנו הודענו על כך לבני המשפחה, הזמנו את
אני הילדה, האם הגדולה, יצא שיטתה בראוב ובקטורה כי נחמה אצלן מאחר
שאמה מברטת אותה. האם הבטיחה לעלות זאת ולקח את הנחמה לביתו, אולם
הילדה חזרה טוב, ישנה על מדרגות ביתנו ואז הכנסנוה הביתה. קראנו אף
לאם, אשר אמרה בעת המפגש כי לא ראתה אותה, אולם הנחמה היא שחיתה אצלנו
ואף הודתה על שאנו מספלים בה וכי עתה התפטרה ממנה. זאת יודעת קצינת
המבחן ואף סיפורתי לפרוט אשר המסמך. אנו לא רץ. הילדה בקטרים עם המשפחה
אלא אף דגבנו להסדרתה. רץ לאתר סלבה בחוץ ביקטנו להוראות עם שירות
המבחן. למחרת בקטרי להוראות בבני הוועדה עם האם הטוב, והוא טוב,
סתב אותה נחת אף גדול, דקר אותה, הרביץ לה עד שתודעה. צעקתי אליה
שתעלה כי הוא עלול להרגה, כשעלתה סאלתי אותה למה לא צעקו, אמרה
לי שהיא מפתת בבני המשפחה. אני הוצבת כמה מסודרת ביותם לטעמי זה
מוכיח את הסילופים.

ביחס למכתב הלככה הסוציאלי, שלחתי
לכולה את המכתב שהועדה לא היתה בבית, לא רציתי לילדה אותה לטמ בנימוק
זה. הדבר היה כבר לאחר שירות המבחן שיפל בדבר - ולא כפי סטילף מר
כהן באשרו שהיה זה לפני כן. על מכתב זה כתבת תשובה ודומה להמצאתה.

עוד דבר: אני מבקשת שהודעה לקבוע
פתי היה המירוטום על הפרוט דירה, לאור העובדה ש גם שירות המבחן הגיע
למסקנה שהגיעו מים עד נפט.

על מכתבי איומים ו מי. נהגן לי את העצה
לכוננה אותה - איש נכבד מאד שהותו מטרד - לא אעז וד. אני מודה בכך
שאמרתי דברים קשים יותר מאלוון ואינני מתביישת על כל החליטה והאיומים
שאמרתי וכתבתי.

מר כהן טוען. לא אמרתי שהילדה לבה
על המדרגות. יגיד לוועדה מה אמרתי לו; לא אמרתי שגבי סכירה ילדה בטמ
זה אבל אמרתי היא לבה בחוץ. מר כהן למרות זאת עומד על-כך הן בכתיב
והן בעל-פה שלא ידע.

בקשר לביתות צריכה הוועדה, לדעתי, לחקור
מדוע עד היום לא ברתחה הילדה ודוחים זאת הדשים. אף את הסילופול המסיכי
אינה מקבלת, אם כי אני לא פגשתי בשום הפרעות זה וטבת שהתנהגות הילדה
היא נורמלית בהחלט. אבל, אם שירות המבחן בדעה הפוכה - למה אינם עוזרים
לילדה ומביאים אותה לסילופול מסיכי?

ג. טברסקי:

אני מבינה שאנו לא נכנס לדיון, כי אם
נבהיר כמה טאלות.

- (א) ברצוני לטמוע מטר כהן כי הביא את
הנערה בבני סופט הנוצר ומה היו הסיבות העיקריות אשר מצאתם לנכון להביאה?
- (ב) מה ידוע לכם על מופתת הילדה, מה הרקע
הסוציאלי, מדוע היא ברחה, מה העלתם בענין זה?
- (ג) מי סידר את הילדה במוסד הצלין מדברת
הגב' פראייר, ומה טיב מוסד זה?
- (ד) באשר כהן לאחרונה כי הילדה נמצאת
עכשיו למעשה בטידור אקראי ומחכה לביתות מסודרת במשפחה,
האם מצאתם איזו תכנית בטביל טידור במשפחה?
- (ה) מתי הובאה הנערה לפני מסיביאטר לקביעת
ההפרעות הנפשיות?

זו.

מר כהן:

לשאלה זו. בפעם הראשונה, כאשר הרב
הנערה בפני בית-המשפט, לא הפני משפט,
היה זה באותו יום הגב' פראייר היתה אצל מר בדור, אשר הודיע לגב'
ורטנר כי סעיף 16 למקודת הצבאיים הנעירים חל לגבי מקרה זה. אך
הוזמנו העדים והגב' ורטנר, וצילנת המבחן, הגישה את הניירות. כאשר נוכחנו
לפני הדיון שהם נחלטים לא רגיל, ואנו בדרך כלל מודיעים לשרטט על כך
על-מנת שידע את אשר לפניו, אמרה זאת אף הפעם הגב' ורטנר לפונט טעה
שעמדה להגיש את המשפט. במקרה הייתי נוכח אצל השרטט ביום לידתה אחרת,
אולם לא התפרטתי בדבר, וזאת אני מדגיש, משום שבהמשך ניתנה כאילו אני
הטפתי על השרטט. בטורף דבר לא התקיים המשפט באותו יום, לזרז טירובו של
השרטט, ונאמר לגב' פראייר ולעדים לחזור לביתם.

הגב' ורטנר:

אני לשאלה השניה על הגב' טברסקי על
המפתח הילדה, ידוע לנו שהם טובת אותה
מקטנותה. (ג. טברסקי: כמה ילדים במשפחה?) במשפחה שלושה בנים טברסקי -
כולם נשואים, עם ילדים, ובת אשר זה עתה השתחררה מהצבא וגרה עם האם.
הבת השניה כלפי חוץ ביוחסים טובים עם האם. האב מת לפני שבע שנים, בהיות
הילדה בגיל 8 בערך, ואז הוכנסה לבית יתומות על-ידי המשפחה ובארה שם
4 שנים. לאחר ייתה עם מנהלת המוסד התברר לנו שהילדה היתה קשה מאד,
הם לא יכלו להתזקק והציעו למשפחה להכניסה למוסד אחר, מוסד יבית הנערה.
הילדה ברתה מהמוסד לעולם קרובות ולבסוף לפי בקשת הילדה שלחה הביתה
והאם הסכימה לקבלה. מאז היא בבית ומאז התחילו הקשיים. (ג. טברסקי: כמה
זמן הינה בבית-האם?) היא היתה בבית-האם שנתיים.

מל סידור את הילדה במוסד? - אני סידרתיה.
במסך תקופת התקירה הבאנו את הילדה לטיול ובדיקות, בדיקות פסיכולוגיות,
פסיכיאטריות וכו' שקבעו כי הילדה סופרעת קשה, וצריכה לצאת מביתה ולהיכנס
למשפחה בלי ילדים קטנים, מאחר שיש בה קווים סדיסטיים כלפי ילדים קטנים.
כאשר הכנסנו את הילדה לעבודה בגן ובמשפחה לא ירענו על כך. מאחר שאצל
הגב' פראייר לא יכלה להישאר והביתה לא רצינו להתזקק מהיום שזאת ביקשה
כל הזמן, עשינו מאמץ גדול למצוא בסבילה מקום. המאמץ לא היה קל משום שאת
העיר לא רצתה לעזוב ומאחר שהדבר לא היה מוטבם מצאנו הזדמנות להכניסה
לבית חלוצות, אשר בקשיים היה מוכן לקבל ילדה בת 15. בית-החלוצות הוא
של המועד המזרחי - בגבעה. (ג. טברסקי: כמה בנות שם?) אינני יודעת
בדיוק. זה מוסד לבנות עובדות הגרות במקום. מוסד זה הסכים לקבל את הילדה
לאחר בקשות רבות ובתנאי של סידור זמני כלכלי עד למציאת הסגרת לטפחית.
(ג. טברסקי: מה עושה עם הילדה?) גרה, לנה, אינה עוסקת במשהו מיוחד,
אולם לומדת פקידות.

הגב' פראייר:

אינה סילופים, פקידות היא לומדת?
אבקש להוציאני מכאן. לא אוכל לטמוע

סילופים כאלה גם בפני ועדת כנסת!

הגב' ורטנר:

אשר לשאלתה האחרונה על חוסי טברסקי
בנוגע לתכנית. תכניתנו היא כזאת: עכשיו
אני בקשר עם ביהמ"ס לפקידות הנפתא" ונאמר לי על-ידי שיש סמכויות שהילדה
תגמור בעוד חודש-חודשיים את לימודי הכתיבה במכוונה. משום כך אנו מעוניינים
למצוא בסבילה עבודה בטוחה זה. אולם, לפני כן ברצוננו להעבירה לבדיקה
פסיכולוגית. עם המשפחה הוטבם שהיא עדיין לא עובדת ואנו מחפשים בסבילה
עבודה, אולם מאחר שעליה עוד לעבור ניתוח אין מקום לסידור טופי.

ג. טברסקי:

מה צריכה הילדה לעשות במשפחה? רק לגור,
או גם למלא תפקיד?

הגב' ורטנר:

התנאי של הפסיכיאטר הוא - מאחר שיש
לילדה חסרונות, יהיה מס כטבת בין אנשים -
היא תהיה כמו בת במשפחה ותעבוד מתוך לבית. אנו נאמר בקשר עם המשפחה
ובקבע הכל.

זו.

ועדת השירותים הצילה לים,
25.8.53

אנלי טודה לכולכם . הורעדה תחשוב
בדבר ותודיעכם.

ד. נצר טיט הירייר:

אנלי מבקשת להגיש אנלי הורעדה תיקון
בוסף בדברי הגבי ורסנר , האומרת כי הילדה
לנסדת פקידות. האמת היא, כי הנערה עסוקה 5 שעות בסגור ב כתיבה על מכונה
והולכת בטלה כל הזמן.

הגבי פראייר:

בוסף לזה אנלי מבקשת מהורעדה לקבוע
תאריכים חתי היה המסמך, מתל קבע הרוטג ניתוח, מסום אנלי נומעת על תכניות
אלה מסו היה המסמך והילור על היום לא חלה כל התקדמות והילדה בינתיים
הולכת לאיבוד.

הילדה נמצאת בקשר יומי אתנו.

הגבי ורסנר:

לא נכון.

הגבי פראייר:

אנלי טודה לכם. אנלי הורעדה יחברו ויתיעצו
בענין זה.

ד. נצר טיט הירייר:

מבקש הדו להעסיק באקיות זו.

הגבי פראייר:

(המזכנים פרזביה את הילדה)

ה ו ה ל ס :

הורעדה תחלים בליטפתה היום אחת
(בטעה 18,00) על עמדתה בענין הנדון.
הילדה סגורה.

הליכה נועלה בטעה 12,05